पौलोमी राची। राची (आत्मानं तुष्टाव)। अनुष्ट्रप्

उद्सौ सूर्यो अगादुद्यं मामको भर्गः। अहं तिद्वेद्वला पितम्प्येसािक्ष विषासिहः॥ १०.१५९.०१ विश्वानरस्य वस्पितमनानतस्य शवस इत्यादिश्रुतिभिरिन्द्राणी सर्वभूतिहता इन्द्रशिक्तिरित ज्ञायते। तस्या विरोधिनी स्वार्था शिक्तः। अस्मिन् सूक्ते सपत्नीशब्देन सर्वत्र स्वार्थशिक्तिरेव निर्दिष्टा। असौ-सः। सूर्यः- सिवता। उदगात्- उदेति। मामकः- मदीयम्। भगः- सौभाग्यम्। उदयम्- उदेति। अहम्। तत्- तम्। पितम्- पालकम्। विदला- ज्ञातवती। विषासिहः- शिक्तमती। अभ्यसािक्ष- सहनाख्यशक्तयुज्जृम्भणं करोिम॥१॥

अहं केतुरहं मूर्घाहमुग्रा विवार्चनी। ममेदनु कतुं पितः सेहानायां उपार्चरेत्॥ १०.१५९.०२ अहम्। केतुः- प्रज्ञा। अहम्। मूर्घा- मुख्या। अहम्। उग्रा- वीर्यसम्पन्ना। विवार्चनी- वार्चित्री। पितः- भर्ता। मम इत्- ममेव। कतुम्- सङ्कल्पम्। अनु। सेहनायाः- सहमानायाः। अनु। उपार्चरेत्- अनुसरेत्॥२॥

मर्म पुत्राः श्रीत्रुहणोऽथौ मे दुहिता विराट्। उताहमस्मि संज्या पत्यौ मे श्लोकं उत्तमः॥ १०.१५९.०३ मम- मे। पुत्राः- सन्ततयः। शत्रुहणः- आवरणबाधकाः। अथो- अपि च। मे- मम। दुहिता-पुत्री। विराट्- व्यापनशीला। उत- अपि च। अहम्। सञ्जया- जयशीला। अस्मि- भवामि। मे-मम। पत्यौ- भर्तरि। उत्तमः श्लोकः- श्लेष्ठो मन्त्रोस्ति॥३॥

येनेन्द्रों हिविषां कृत्व्यर्भवद्युस्त्रुत्तमः। <u>इ</u>दं तदिकि देवा असप्ता किलांभुवम्॥ १०.१५९.०४ येन । इन्द्रः- परमेश्वरः। हविषा- हव्येन । कृत्वी- कर्मशीलः। द्युम्नी- द्योतनशीलः। उत्तमः-श्रेष्ठः। अभवत्। देवाः- देवताः। इदं तत्। अकि- अकारि। असपता। किल अभुवम्-अभूवम् ॥४॥

असपुला संपल्नच्नी जर्यन्त्यिमभूवरी। आवृक्षमुन्यासां वर्चो राघो अस्थैयसामिव॥ १०.१५९.०५

असपत्ना । सपत्नघ्नी । जयन्ती- जययुक्ता । अभिभूवरी- व्याप्तिमती । अस्थेयसाम्- अस्थिराणाम् । राधः- धनम् । इव । अन्यासाम्- इतरासाम् । वर्चः- तेजः । आवृक्षम्- अच्छिनम् ॥५॥

समेजैषमिमा अहं सपत्नीरभिभूवेरी। यथाहमस्य वीरस्यं विराजिन जनस्य च॥ १०.१५९.०६ यथा। अस्य- एतस्य। वीरस्य जनस्य च- वीर्यसन्ततेः। विराजिन- द्योतनशीला भवति तथा। इमाः- एताः। सपत्नीः। अहम्। अभिभूवरी- अभिभवित्री सती। समजैषम्- सम्यक् अजयम् ॥६॥